

Україна в чужих журналах

ЧЕСЬКИЙ ЖУРНАЛ ПРО УКРАЇНУ. Ще в 1934-ому році почав виходити у Празі місячник п. н. „Сльованска Ревю“, що як неполітичний журнал має слідкувати за життям й культурою славянських народів. У першому зшитку (вересень-жовтень 1934) про Україну нема ні словечка, якщо не брати під увагу короткої замітки Аркадія Животка п. н. „Адольф Черни і українці“. В книжці 5-ій (січень 1935), яку нам надіслали, находимо переклад „Синів“ Василя Стефаника, статейку про проф. Грушевського з приводу його смерті пера А. Животка, статейку п. н. „Боротьба за хліб на Україні“, замітку про обмеження діяльності „Ревізійного Союзу Українських Кооператив“ і замітку про розбудову „Національного Музею“ у Львові.

ЖИДИ Й УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА. Жидівський літературний журнал „Штегн“, що виходить в Станиславо-ві, помістив у лютневому числі статтю п. н. „Ми і українська культура“. Зміст статті такий: Жиди, а голов-но жидівська інтелігенція, до війни майже не цікавилися українською культурою. Відень і Варшава заповнювали культурно жидівську еліту. Щойно в часі 1918—19 років велика кількість жидівської молоді дісталася до українських державних гімназій. Це спонукало жидівську молодь познайомитися з українською культурою. Відгомонам цього українсько-жидівського культурного зближення були переклади з українських поетів та письменників, які робили молоді жидівські літерати. Ось кілька імен: Й. Шапіра (Палестина), Д-р М. Кляйн (Коломия), М. Шоппенфельд, М-р М. Табак і Бер Горовіц (Станиславів). Переклали вони ряд новель Франка, Стефаника, Лепкого, а поети, як Б. Горовіц і М-р Табак узялися до переспівів українських поетів, засвоївши українські народні мотиви і мелодію. Ідучи назустріч зацікавленню українською культурою, редакція „Штегн“ завела спеціальну українську сторінку, де інформуватиме жидівський загаль про українські культурні справи“.

„УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В МИНУЛОМУ Й СУЧАСНОМУ“. Під таким наголовком помістила відома наша діячка Марія Омельченкова статтю в 1—2 ч. білоградського журналу „Жіночий Рух“. Цей журнал виходить у трьох мовах: сербській, хорватській і словінській.